

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΚ ΤΩΝ Ο'**

**Ἡρωδίου, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος,
Ἀσυγκρίτου καὶ Ἑρμᾶ**

θεολ. 4066 * AEDTG

ΕΟΡΤΑΖΕΤΑΙ ΤΗΝ 8ην ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΚ ΤΩΝ Ο΄ Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, Ἑρμοῦ.

Ἐορτάζεται 8 Ἀπριλίου

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τοῦ Τριψοδίου γ΄ καὶ τῶν Ἀποστόλων γ΄

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αετοί ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε, τά σεπτά διδάγματα, κατασπείροντες, καὶ τά ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τόν καρπόν, γεωργοῦντες Πανεύφημοι, ὄν κατέχουσι, νοηταί ἀποθήκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῶ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ἡρωδίωνα, Ἀγαβον, καὶ Ἀσύγκριτον, Ρούφον τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τά τῆς

ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατάκαρπα κλήματα, ἀποστάζοντα ἡμῖν, γλυκασμόν τόν σωτήριον, τόν εὐφραίνοντα, τάς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τῆν μνήμην, ἐπιτελούντων τῆν εὐσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος θελήματι, θεόπται Ἀπόστολοι, ὀδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πύργοι ἀσειστοί, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρήτων, μυστηρίων ὑπηρέται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Α΄

Τοῦ νοητοῦ ἡλίου ἀκτίνες ὑπάρχοντες, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρύνετε καὶ τόν ζόφον τῶν εἰδώλων, τόν καλύπτοντα τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν ὀλοσχερῶς ἠφανίσατε. Ἰαμα θεῖον τῆ τοῦ κηρύγματος ἡμῶν σοφία τῆ οἰκουμένη ἐσπείρατε καὶ τὴν πονηρὰν γῆν τῆς ἀσεβείας καταστροφῆ τελεία παραδώκατε, διό καὶ ὁ Θεὸς ὑμᾶς ἐδόξασεν ἀμαραντίνοις στεφάνοις

καί τὰ ἀγαθὰ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐδωρήσατο εὐφραίνεισθαι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον ὁ αὐτός

Τὴν παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν καὶ τὸν Δεσπότην τεκούσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον τῶν ἀσωμάτων τό ἄσμα καὶ τῶν πιστῶν τό ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γάρ ἀνεδείχθη οὐρανός καὶ ναός τῆς Θεότητος· αὕτη τό μεσοτοιχον τῆς ἐχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀντεισηξε καὶ τό Βασιλεῖον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν ὑπέρμαχον ἔχομεν τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοῖνων, θαρσεῖτω λαός τοῦ Θεοῦ καὶ γάρ αὐτός πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν..., τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τό Ἀνάγνωσμα

Δίκαιων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γάρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς

ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδρομοῦνται. Κρινοῦσιν ἐθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τό Ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τόν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης· καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπιδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα ὄξυνεὶ δὲ ἀπτότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκόπον ἀλούνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσα-

τε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περὰτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγανρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τό Ἀνάγνωσμα

Δίκαιος, ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τιμιον οὐ τό πολυχρόνιον, οὐδέ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος

Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γάρ φανλότητος ἀμαυροῖ τά καλά, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δέ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδέ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τό τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΛΙΤΗΣ

Ἦχος α΄

Τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως καὶ θεοσόφους ἀποστόλους ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν καὶ εὐφροσύνως αἰνέσωμεν αὐτοὺς λέγοντες. Χαίρετε σοφοὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, Ἄγαβε, Ρούφε, Ἀσύγκριτε οἱ καθαιρέται τῆς πλάνης καὶ διώκται τοῦ σκότους τῆς εἰδωλομανίας· οἱ διαλύσαντες τὸ κράτος τοῦ Βελίαρ πρεσβεύετε δεόμεθα τῷ παντάνακτι Θεῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦχος β΄

Τίς διηγῆσεται τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους ὑμῶν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, τοὺς διωγμούς, τὰ δεσμά, τὰς κακώσεις, τὰς θλίψεις; ἀδυνατεῖ ἀνθρώπινος νοῦς νοῆσαι πὼς μία δρᾶξ ἀνθρώπων ἐφώτισε πᾶσαν τὴν ὑψηλίον καὶ ἐδίδαξαν τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν. Μακαριζέσθωσαν ὄντως ἀξίως Φλέγων, Ἐρμῆς, καὶ Ἡρωδίων ὡς τοῦ Χριστοῦ φίλοι καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης.

Ἦχος δ΄

Προφητικῶς ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν εἰς τὴν οἰκουμένην θεοκήρυκτες ἀπόστολοι· καὶ ἡ δύναμις τῶν ἔργων ὑμῶν καὶ τῶν θαυμάτων ἢ λάμπρις μετέπλασαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς υἱοὺς φωτός καὶ τοὺς ἐξοφωμέ-

νοὺς ἐκ τῆς ἀθείας καὶ πλάνης λαοῦς πολίτας τῆς οὐρανίου βασιλείας ἀνέδειξαν.

Ἦχος δ΄

Τοῦ παναγίου πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενοι, παμμακάριστοι ἀπόστολοι καὶ τοῦ παρακλήτου τῷ φωτὶ ἐλλαμφθέντες τὴν μωρὰν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἠφανίσαστε. Ὀντως δεδόξασται μεγάλως ὁ Θεὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις καὶ θαύμασιν ὑμῶν καὶ φίλους αὐτοῦ ἀνεκέρηξε καὶ τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐκκληροδότησε καὶ κριτὰς τοῦ Ἰσραὴλ κατέστησε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Εξέλαμψε σήμερον ἡ μνήμη τῶν σοφωτάτων ἀποστόλων Ἀγάβου, Ρούφου, Ἐρμού, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἡρωδίωνος καὶ ἡ Οἰκουμένη αὐγάζεται ταῖς ἀκτίσι τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ βοᾷ γηθοσύνως. Χαίρετε φωτισταὶ τῶν ἐν σκότει καὶ πιστῶν τὸ ἀγαλλίαμα καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ μέγα ἀγλαΐσμα καὶ πρεσβεύετε ἀδιαλείπτως ὑπὲρ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τῶν πιστῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμώχον

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή ἢ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ ἱκετεύομεν πρέσβευε

Δέσποινα μετά τῶν ἀποστόλων καί πάντων τῶν ἁγίων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἦχος α'. «Τῶν οὐρανίων...»

Τῶν ἀποστόλων τήν μνήμην πανηγυρίζομεν καί μέλψομεν τοῖς ὕμνοις ἐν ψυχῆς εὐφροσύνῃ, καί γάρ οὗτοι προεβέβουσι τῷ Θεῷ παρησίαν ὡς ἔχοντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καί πειρασμῶν καί παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Στίχος: Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν...

Τοὺς σεβομένους τοὺς λίθους, τό πῦρ, τά εἰδωλα, καί πᾶσαν τήν ἀπάτην τοῦ δεινοῦ βροτοκτόνου, Ἄγαβε καί Ροῦβε καί Φλέγον σοφέ, υἱούς φωτός ἐποίησατε, ἀναγεννήσαντες τούτους πνευματικῶς τοῖς σοφοῖς ἡμῶν διδάγμασι.

Στίχος: Οἱ οὐρανοί διηγούνται δόξαν Θεοῦ...

Ερμῆν, Ἀσύγκριτον, Ροῦφον καί Ἡρωδίωνα, τοὺς φωταυγεῖς λαμπτήρας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· ἀνευφημήσωμεν τούτους θεοπρεπῶς ὡς δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, τοὺς νοητούς μαργαρίτας τοῦ οὐρανοῦ καί τοῦ κόσμου τά ἀυγάσματα.

Δόξα. Ἦχος δ'

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῆς οὐρανόθεν μυσταγωγίας τοὺς κήρυκας

καί ὑποφῆταις τοῦ Λόγου ψαλμοῖς καί ὕμνοις εὐφημήσωμεν· οὗτοι γάρ ποταμοί ὕδατος ζῶντος ἀνεδείχθησαν καί τοὺς διψῶντας τήν ἀλήθειαν ἐπότισαν αἰώνιον δροσισμόν παρέχοντες αὐτοῖς. Τούτους ὑμνήσωμεν χαρμονικῶς λέγοντες· Χαίρετε Ἡρωδίων, Ροῦφε, Ἄγαβε, Ἀσύγκριτε φωταυγεῖς ἀστέρες τῆς ἐκκλησίας. Χαίρετε Φλέγον καί Ἐρμᾶ γνήσιοι φίλοι Χριστοῦ καί ἀκάματοι ἐργάται τοῦ ἀμπελώνου αὐτοῦ, ὡς ἔχοντες παρησίαν μεγάλην μή διαλίπῃτε προεβέβουτες ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμῶνον

Σέ τό καθαρῶτατον τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολύμνητε, τόν νοῦν μου καθάρισον τόν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμελείαις καί καταγῶγιον τερπνόν, τῆς Ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τήν δυναστείαν σου καί τήν πολλήν εὐσπλαγχνίαν σου μεγαλύνω σωζόμενος ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'

Απόστολοι ἅγιοι προεβέβουσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον ὁμοιον

Σέ τήν μειτεύσασαν τήν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦ-

μεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκί γάρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση ὁ Υἱός σου καί Θεός ἡμῶν τό διά σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φι- λάνθρωπος.

ΟΡΘΟΣ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἰς τό Θεός Κύριος τό ἀπολυτίκιον δῖς καί ἅπαξ τό Θεοτοκίον.

Μετά τήν Α΄ στιχολογίαν
κάθισμα Ἦχος γ΄ «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων»

Ως ἄλλος ἥλιος λάμπει, τῶν ἱε- ρῶν ἀποστόλων, παμφαιστά- τη ἡμέρα, καί ἡμᾶς πάντας φωτίζει, τοὺς ἐορτάζοντας ταύτην, πίστει καί πόθῳ, καί καταναγάζει τήν κτίσιν.

Θεοτοκίον

Ο γλυκασμός τῶν ἀγγέλων τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, χριστιανῶν ἢ προστάτις, παρθένε μήτηρ Κυ- ρίου, ἀντιλαβοῦ μου καί ρῦσαι τῶν αἰώνιων βασάνων.

Παρακλήτου δύναμιν ἐνδεδυμέ- νοι, τοῦ Χριστοῦ τήν σάρκωσιν λόγοις καί θαύμασι σεπτοῖς, κόσμῳ παντί ἐγνωρίσατε, πνευματοφόροι Κυρίου ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Εν τῇ σκέπη ἄχραντε τῇ σῇ παρθένε προσλαβοῦσα δέη- σιν προσδεξάμενη παρ' ἡμῶν μή διαλίπης πρεσβεύουσα, πρός τόν Υἱόν σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετά τόν πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄ «Την σο- φίαν...»

Τοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου τοὺς παμφαεῖς, τοὺς φωτίσαντας πάντας τοὺς ἐν τῇ γῆ, τόν πλοῦτον μισήσαντας καί τήν σάρκα νεκρώ- σαντας, καί τοῦ Εὐαγγελίου τόν λό- γον ἐνσπείραντας, καί τοὺς ἐν σκο- τία ὑπνοῦντας ἐγείραντας, καί κλη- ρονόμους θείας ζωῆς ἀναδειξάντας· τούτους ὁμοφρόνως θείοις στέψω- μεν ὕμνοις, πρεσβεύειν πρός Κύ- ριον τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς ἄφεσιν, τοὺς προστρέχοντας πίστει ὑμῖν καί αἰ- τουμένους λαβεῖν θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον

Τήν ψυχὴν μου Παρθένε τήν τα- πεινήν ἀπό βρέφους μολύνας ὁ μαρός, καί λόγοις καί πράξεσιν ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καί οὐκ ἔχω τί πράξαι οὐδέ καταφύγων, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα πλὴν σου κόρη ἐπίσταμαι· φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ διά τοῦτο ἰκέτης, πρός σέ τήν πανά- χραντον νῦν· προστρέχω καί δέομαι ὁμολογῶν σοι τό ἥμαρτον· πρέ- σβευε τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι, εἰς

σέ γάρ πάσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα Δέ-
σποινα.

**Εἶτα τό α΄ ἀντίφωνον ἀναβαθμῶν
δ΄ ἤχου**

Εκ νεότητος μου πολλά πολεμεῖ
με πάθη ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ
καί σῶσον σωτήρ μου (δίς)

Θεοτόκιον Β΄ στιχολογίας

Εν τῇ σκέπῃ ἄχραντε τῇ σῇ
παρθένε προσλαβοῦσα δεή-
σιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν μή
διαλίτης πρεσβεύουσα, πρὸς τόν
Υἱόν σου σωθῆναι τούς δούλους
σου.

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπό
τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ πυρὶ
ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι (δίς).

Δόξα: Ἄγιω πνεύματι πάσα ψυχὴ
ζωοῦται καί καθάρσει ὑψοῦται λαμ-
πρύνεται τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱερο-
κρυφίως.

Καί νῦν: Ἄγιω Πνεύματι ἀναβλύζει
τά τῆς χάριτος ρεῖθρα ἀρδεύοντα
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον:

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
γος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰ-
κουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν (γ')

Στίχ. εἰς τό γ΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγού-
νται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δέ χειρῶν
Αὐτοῦ ἀναγγέλλει το στερέωμα.

Ἀναβαθμοί. Ἐκ νεότητός μου... Τό
α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Καί τό
προκείμενον.

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-

γος αὐτῶν, καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰ-
κουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν
Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τό στερέωμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν... (κα΄ 12-20)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀν-
θρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γάρ ἐφ' ὑμᾶς
τάς χειράς αὐτῶν καί διώξουσιν, πα-
ραδιδόντες εἰς συναγωγάς καί φυλα-
κάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καί
ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου·
ἀποβήσεται δέ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.
Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μή
προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γάρ
δώσω ὑμῖν στόμα καί σοφίαν, ἣ οὐ
δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδέ ἀντιστή-
ναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Πα-
ραδοθήσεσθε δέ καί ὑπὸ γονέων καί
συγγενῶν καί φίλων καί ἀδελφῶν,
καί θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καί ἔσε-
σθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τό
ὄνομά μου· καί θριξέ ἐκ τῆς κεφαλῆς
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ
ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐντὸς Τριωδίου ὄρα τὴν Η΄ πε-
ρίπτωσιν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους
ὁμοίως καί ἐν καθημερινῇ Μεγάλῃς
τεσσαρακοστῆς. Ἐν Κυριακῇ ὄρα
σχετικὴν διάταξιν τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης.

Ἐν προηγιασμένη οὐδέν τοῦ τριψίδιου ψάλλομεν εἰς τόν ὄρθρον, μετά τήν μεγάλην δοξολογίαν. Αἱ ΩΡΑΙ ψάλλονται λιταί. (μόνον με το απολυτίκιον καί Κοντάκιον τῶν ἀποστόλων).

Εἰς τόν Ἑσπερινόν ψάλλομεν στιχ. καί τροπάρια (10) ἀπόστιχα τριωδίου 3 + Προσόμοια Τριωδ. 3 + Ἑορτάζοντος ἀγίου 4 (ὄχι ἀγίου ἐπομένης ἡμέρας). Εἴσοδος. Ἐναγνώσματα κέλευσον, κατευθυνθήτω κ.λ. Εὐλόγησις ἄρτων, ἂν ὑπάρχει, Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον ἑορτάζοντος ἀγίου καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λειτουργία προηγιασμένων δώρων ὡς συνήθως.

ἌΝ' (50) ψαλμός

Δόξα: Ταῖς τῶν ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεῆμον ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ πορευόμενοι, οἰκείῳ αἵματι ἐδοξάσατε τήν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, θανατωθέντες ὑπό Ἰουδαίων παμμακάριστοι Ἀπόστολοι. Καί νῦν ἐν οὐρανοῖς περισταμένοι τῷ θρόνῳ τῆς Μεγαλοσύνης καί θεωροῦντες αὐτοῖσι τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καί δεδοξασμένη εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ἀκολούθως οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου καί τῶν ἀποστόλων.

ἌΝ' κανὼν «Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν...» (μικρὰ παράκλησις Θεοτόκου) καί ὁ κάτωθι τῶν ἀποστόλων.

ἌΝ' κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος.
Ποίημα Ἰωσήφ

Ἦδῆ α'. Ἦχος γ'. ἌΝ' Εἰρμός.

Οτά ὕδατα πάλαι.

Αποστόλων Ἀγίων, τήν παναγίαν συμφώνως, πανηγυρίζομεν μνήμην, καί αὐτοὺς μέλψομεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τόν γάρ ὑπεράγιον, καθικετεύουσι Λόγον, ἰλασμόν δωρήσασθαι, ἡμῖν καί ἔλεος.

Πολυθέου μανίας, τήν σηπεδόνα σοβοῦντες, τοῦ λόγου ἄλατι θείῳ, τὰς ψυχὰς ἔνδοξοι, τὰς μοραινθείσας ποτέ, πάσας ὑγιώσατε, καί σεσωσμένας τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστήσατε· ὅθεν δοξάζεσθε.

Οκλεινός Ἡρῳδίων, Ροῦφος καί Ἄγαθος, Φλέγων καί ὁ Ἀσύγκριτος ἄμα, καί Ἐρμῆς ἄσματος μακαριζέσθωσαν, γνήσιοι γενόμενοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καί σοφοὶ Ἀπόστολοι, καί θεῖοι κήρυκες.

Θεοτοκίον

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τό κλέος, τῶν Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καί πιστῶν στήριγμα, στήριξον δέομαι, τόν περιτρεπόμενον, ταῖς ἐπιρραῖαις τοῦ πλάνου, νοῦν μου καί σκοτούμενον, ταῖς παραβάσειν.

᾿Ωδή γ'. ᾿Ο Εἰρμός.

᾿Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολλῶν διηνοῖσθε, ὀφθαλμούς ἐνοπτριβεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, θεοειδεῖς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης φωτειδῆς, Ρουφε πανασίδιμε καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκκλησίας.

Λόγῳ σου θεῖῳ νεώσας Ρουφε σοφέ, καρδίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων, ἐδρέψω σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

᾿Ο κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν, ἀπρόσιτος Ἄχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε, καὶ σαρκὸς προσλήμματι, ὅλως ἠνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

᾿Ο Εἰρμός.

᾿Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Κάθισμα. Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀκτίνες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαιδρύνετε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτίσι, καὶ σκότος ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν

σήμερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμη, λαμπρυνόμενοι, φωτειδεῖς Θεηγοῖ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἐγγίζει ὁ Κριτής, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος· γρηγόρησον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασάνων, καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, Πανάχραντε Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ Ἀμνάς σε τὸν Ἄρνα, κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ἐβόα δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ὀλούζουσα· Τέκνον φιλάτονον, τί τό ὀρώμενον ξένον; Μητὲρ ἀνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφης, γνωσθήσεται.

᾿Ωδή δ'. ᾿Ο Εἰρμός.

Ἐθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπην.

Ἰάμα πιστοῖς, διὰ γλώσσης θεῖον προσφέροντες, γῆν τῆς ἀσεβείας πονηρᾶν, καταστροφῇ Σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ὤκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδέδεται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θεαῖς ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστὴν σε μέγαν ἐπλούτησε, μάκαρ Ἡρῶδιον ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἄνω μετάγοντα ταύτην ἀληθέστατα· ὄθεν τιμᾶ σε, θεοὺς μελωδήμασι.

Θεοτοκίον

Λόγῳ ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς, θεογεννήτορ Κόρη λυτρούμενον· ὄθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θεοὺς σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπί τῆς γῆς ὁ ἀόρατος...

Ἐπί τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σώσαι, τό πλανηθέν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεοὶ Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ἐνοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις, παρά Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἄγαβε· προφωνεῖς γάρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

ᾠφθης ποτέ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλὴν καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, Προφήτα Ἄγαβε, ὀπηνίκα χειρὰς σου, τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Θεοτοκίον

Μόνη ἐν γῇ τοκετόν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα

μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρί· διὰ τοῦτο μόνην σε, ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ἐθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ἡμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ το σκότος λύοντας, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζωὴν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τό καύχημα. Ὑρκανίας τε, τό σοφόν περιτείχιμα.

Ἐδρέ σε Ἀσύγκριτε ποταμόν, ναμάτων πλήρη, Ὑρκανία τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπταῖς ἀρδεΐαις σου, καταρδευθεῖσα ἤνεγκεν, ὠραιότατα, τῷ Δεσπότη βλαστήματα.

Θεοτοκίον

Νόμου σε ετύπου ἢ κιβωτός, τὴν δεξαμένην νόμου θεοῦ τό πλήρωμα, καὶ σαρκί κηύσασαν, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν, ἀειπάρθενον, ὡς πρό τόκου Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Συναξάριον

• Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίου, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου καὶ Ἐρμοῦ.

Στίχοι

Εὐαγγελίου τόν καλόν δραμῶν
δρόμον,

Ἡρωδίου κάλλιστον ἦρατο στέ-
φος.

Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ Προφηταπο-
στόλου,

Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δε-
σπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέ-
γων φλόγα,

Οὓς Δαυὶδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέ-
πει Νόας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφ', Ἀπό-
στολος μέγας.

Ἐκλεκτόν ὄντως· ὦ ἐπαίνου
ἀξίου!

Ἀσυγκρίτον δέ πᾶς ἐπαινέσει
μάλα·

Τούτον γάρ ἠσπάσατο Παύλου τό-
στόμα.

Ἐρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,

Ἐρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀνα-
γλύφω.

Ὁγδοάτη μετέβησαν Ἀπόστολοι,
ἀγγελῆες τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Ρώ-
μης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδή ζ'. Ὁ Εἰρμός

Τὸ πρῖν εἰκόνι τῇ χρυσοῖ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ
τῆς Πίστεως τῶν ἔθνῶν τὰ πλη-
ρώματα, λίθους πάλαι τοὺς σεβομέ-
νους μάτην, κατεφώτισαν σοφῶς οἱ
Θεηγόροι.

Ἐφλεξας Φλέγον ἱερέ, πυρὶ θείῳ
ἄπασαν, τῆς ἀπάτης τὴν ἀκαν-
θαν, καὶ καρδίας ἀθλίως ἐσβεσμέ-
νας, θέρμη Πνεύματος, ἀνήψας ἀρι-
δήλως.

Οἱ Μαραθῶνος οἰκισταί, προστά-
την σέ μέγιστον, καὶ διδάσκα-
λον ἄριστον, καὶ φωστῆρα καὶ ποδη-
γέτην σχόντες, Φλέγον ἐνδοξε, τιμῶ-
σί σε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ζωῆς ξύ-
λον ἀχραντε, κεκτημένος γεγέ-
νησαι· οὐ ἡ βρώσις, τοὺς βρώσει τε-
θνηκότας ἀνεζώωσεν, ἀγνή Θεογεν-
νήτορ.

Ῥοδή η'. Ὁ Εἰρμός

Βαβυλωνία κάμινος.

Μακαριζέσθω Ἁγαβος, Φλέγων
καὶ Ἀσυγκρίτος, Ρούφος καὶ
Ἐρμῆς ὁ εὐκλεῆς, καὶ Ἡρωδίων σῆ-
μερον, τοῦ Λόγου γεγονότες θεῖοι
Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κό-
σμου, καὶ ἔθνῶν διδάσκαλοι.

Ερμῆς, ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε, πάσης ὁδηγός καί φωτισμός· ἐν ταύτῃ γάρ ὡς ἥλιος πολύφωτος ἐπέστη, τελῶν ἐξαΐσια, καί φωτίζον καρδίας, ἀβλεπούσας πρότερον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα, Ἐρμῆ φέρων ἔνδοξε, τούς ἐν τῇ νυκτί τῶν δυσχερῶν, καθημένους ἐφώτισας· ἰάσεις καί σημεῖα τελῶν δέ μέγιστα, ἐφειλκύσω πρὸς πίστιν, ἀπίστων τό πλήρωμα.

Τριαδικόν

Οί τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱόν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καί Πνεῦμα τό Ἅγιον, τρισίν ἐν χαρακτῆρι, μίαν Θεότητα ἠνωμένην τῇ φύσει, ἀπλὴν ἀδιαίρετον.

Θεοτοκίον

Σέ προστασίαν ἔχομεν, Ἄχραντε οἱ δούλοι σου, καί πρὸς τόν Υἱόν σου καί Θεόν, μεσίτιν ἀκαταίσχυντον· κινδύνων ἡμᾶς σφῆζε, καί πειρασμῶν σεμνή, ἵνα πίστει καί πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός

Βαβυλωνία κάμινος

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός

Τὴν ἐν βάτῳ καί πυρί...

Ιερώτατον χορὸν συστησώμεθα πιστῶς ἐν ὁμοιοῖα ψυχῆς μακα-

ρίζοντες θερμῶς Ἐρμῆν καί Ἡερδίανα, Ροῦφον, Ἄγαβον, Ἀσύγκριτόν τε τόν μέγαν, καί Φλέγοντα τόν θεῖον, τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ως ἐλαῖα μυστικάι, δεδειγμένοι ἀληθῶς, οἱ Θεηγόροι ἡμῶν, καθιλάρυναν ψυχάς, καί πρόσωπα ἐν χάριτι, καί ἐρρούσαντο ἀθέου δυναστείας, καί σκότους ἀγνωσίας· ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καί δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καί παλαιοῦ περνιστοῦ, ἐλυτρώσατε σοφοί, τοῦ Λυτρωτοῦ Ἀπόστολοι, καί ἐδείξατε τὰς τριβούς, τὰς φερούσας ἐνθέῳ πεποιθήσει, πρὸς τὴν Βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Η ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν ἁγίων Μαθητῶν, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τὴν Τρισήλιον αὐγὴν, φωτίσαι τὰς ψυχάς ἡμῶν, τῶν τὴν πάμφωτον τελούντων ὑμῶν μνήμη, καί ρύσασθαι ἐκ σκότους, καί τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον

Φλογοφόρος ὡς λαβίς, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, ἄνθρακα τόν νοητόν, καταφλέγοντα ἡμῶν, τὰ πάθη καί φωτίζοντα, τὰς ψυχάς ἡμῶν, καί λύοντα τό σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, ἄχραντε Παρθένε πολυῦμνητε.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ανοιξω τό στόμα μου... Τιμιωτέρα ...εἰς ἦχον (Δ).

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τὴν ἱεράν πανήγυριν τῶν ἀποστόλων σήμερον, ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις τιμῶμεν, ὡς ὑπηρέτας τοῦ Λόγου, εὐθέως μεγαλύνοντες τοὺς ἄθλους καὶ τὰ σκάμματα, ὅτι λαοὺς ἐφώτισαν Τριάδα σέβειν Ἁγίον, Πατέρα, Υἱόν καὶ Πνεῦμα.

Θεοτοκίον

Μαρία ἀειπάρθενε Χριστιανῶν προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν προστασία καὶ θλιβομένων γαλήνη· τῆς συνεχούσης θλίψεως τὸν νοῦν μου ἐλευθέρωσον καὶ χαρμονὴν οὐράνιον, παράσχου ἐν τῇ ψυχῇ μου παθὼν ἐλαύνουσαν νέφος.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. δ'

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι; φωτιστάς τῆς οἰκουμένης, ὁδηγήτορας λαῶν, ἰαθῆρας τῶν ἀνθρώπων καὶ θαυμάτων αὐτουργοῦς; δοχεῖα ἱερώτατα τῆς χάριτος, ταμεῖα θεῖα χάριτος ἀκένωτα· ὄντως μεγίστη ἡ χάρις ὑμῶν, παρά Θεοῦ τοῦ παντάνακτος· πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χάριν ἐκομίσω θεσπέσιε, προφητείας τοῦ προλέγειν τὰ ἐπόμενα δεινά, καὶ τὰ μέλλοντα γενέσθαι προγινώσκειν ἀκριβῶς. Τοῦ Παύλου σὺ προέγνως τὴν φυλάκισιν, εἰς πόλιν τὴν ἁγίαν σοφέ Ἁγαβε. Διὸ εἰς πάντα ἠλήθευσας καὶ Παῦλος δέσμιος

γέγονεν, καὶ φυλάκισιν καὶ θλίψεσι πολλὰς ὑπέφερε.

Τί ὑμᾶς προσεῖπω ἀπόστολοι; ὀφθαλμοὺς τῆς Ἐκκλησίας καθορώντας εὐκρινῶς, τὸν βυθὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τοὺς ὄντας ἐν αὐτῷ; ἀκτῖνας ἀστραπτούσας ἐν τοῖς πέρασιν τῆς πλάνης ὀλετήρας ὑπερξέοντας. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν ἄσμασιν ἀποστόλων τὴν ἐξάδα τὴν δοξάσαν Χριστόν, καὶ κηρύξαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνελλιπῶς; τὸν Ἁγαβὸν καὶ Ρούφον καὶ τὸν Φλέγοντα, Ἐρμῆν τε, Ἡρωδίωνα, Ἀσσύγκριτον, τοὺς ἀθλοφόρους τῆς πίστεως τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύοντας τοῦ δοθῆναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Ἦχος Α'

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως καὶ συνευφρανθῶμεν εὐτόνως ἐπὶ τῇ πανιέρῳ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσσυγκρίτου καὶ Ἐρμά. Οὗτοι γάρ ὡς ἀξιόθεοι παλαισταὶ καὶ πιστότατοι πρόμαχοι τῆς ἀληθείας, ἐχθροῖς ὄρατοῖς καὶ ἀοράτοις εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτουν· καὶ νῦν χωροβατοῦντες ἐν τοῖς σκηνώμασι τῆς ἄνω κληρουχίας, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν: Ἐκτός τριωδίου λεγόμεν Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, ἐν δὲ τῇ Μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ ψάλλομεν καὶ νῦν ἐκ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον ἁγίου ἑορτάζοντος
καί ἐν συνεχείᾳ ἡ προηγιασμένη ὡς
ἀνωτέρω διεγράφη.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τό φῶς. Δό-
ξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καί ἐπί γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διά τήν μεγάλην
σου δόξαν.

Κύριε βασιλεύ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καί Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱός τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τήν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς,
ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τήν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καί
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σύ εἶ μόνος Ἅγιος, σύ εἶ μό-
νος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δό-
ξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω

σε, καί αἰνέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν
αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καί αἰνετόν καί δε-
δοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τούς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπί σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε· δίδαξόν με
τά δικαιώματά σου (γ').

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καί γενεᾷ. Ἐγώ εἶπα· Κύ-
ριε, ἐλέησόν με· ἴσασαι τήν ψυχὴν
μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδα-
ξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι
σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τό ἔλεός σου τοῖς γι-
νώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ
γ').

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Στάσις Α΄ Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν

Ψαλμός (102) Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον.
Εὐλογητός εἶ Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τόν Κύριον,
καί πάντα τά ἐντός μου τό ὄνομα τό
ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τόν Κύριον,
καί μή ἐπιλανθάνου πάσας τάς ἀντα-
ποδόσεις αὐτοῦ.

Τόν εὐλατεῦοντα πάσας τάς ἀνο-
μίας σου, τόν ἰώμενον πάσας τάς νό-
σους σου.

Τόν λυτροῦμενον ἐκ φθοράς, τήν
ζωήν σου, τόν στεφανοῦντά σε ἐν
ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς.

Τόν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τήν
ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καί
κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τάς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ τά θελή-
ματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καί ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καί πολυέλεος· οὐκ εἰς
τέλος ὀργισθήσεται, οὐδέ εἰς τόν αἰ-
ῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατά τάς ἀνομίας ἡμῶν,
ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδέ κατά τάς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατά τό ὕψος ἡμῶν, ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδέ κατά τάς ἁμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατά τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ
ἀπό τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τό
ἔλεος αὐτοῦ ἐπί τούς φοβουμένους
αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαί
ἀπό δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τάς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατήρ υἱούς,
ἠκτεῖρησε Κύριος τούς φοβουμένους
αὐτόν.

Ὅτι αὐτός ἔγνω τό πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέ-
ραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕ-
τως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καί
οὐχ ὑπάρξει, καί οὐκ ἐπιγνώσεται ἐτι
τόν τόπον αὐτοῦ.

Τό δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπό τοῦ
αἰῶνος, καί ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπί τούς
φοβουμένους αὐτόν.

Καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπί υἱοῖς
υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τήν διαθήκην
αὐτοῦ, καί μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τόν θρόνον αὐτοῦ, καί ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πάντες οἱ
Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοί ἰσχύι, ποι-
οῦντες τόν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι
τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοί αὐτοῦ, οἱ
ποιοῦντες τό θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πάντα τά
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δε-

σοπτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου
τόν Κύριον.

Δόξα και Νῦν

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
καί πάντα τά ἐντός μου τό ὄνομα
τό Ἅγιον αὐτοῦ· εὐλογητός εἰ Κύριε.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψαλμός ρμε' (145)

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τόν Κύριον, αἶ-
νέσω Κύριον, ἐν τῇ ζωῇ μου· ψα-
λῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μή πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπί-
υίους ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτη-
ρία.

Ἐξελεύσεται τό πνεῦμα αὐτοῦ,
καί ἐπιστρέψει εἰς τήν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται
πάντες οἱ διαλογισμοί αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεός Ἰακώβ
βοηθός αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπί Κύ-
ριον τόν Θεόν αὐτοῦ.

Τόν ποιήσαντα τόν οὐρανόν καί
τήν γῆν, τήν θάλασσαν καί πάντα τά
ἐν αὐτοῖς.

Τόν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τόν
αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικου-
μένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινώσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύ-
ριος σοφοῦ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοῖ
κατερόραγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δι-
καίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσ-
ηλύτους.

Ὁρφανόν καί χήραν ἀναλήψεται,
καί ὀδόν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τόν αἰῶνα,

ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς Γενεάν καί γε-
νεάν.

Καί νῦν...

Ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ
Θεοῦ...

ΟΙ Μακαρισμοί

Ὁ Χορός ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν
οὕτως:

Ἦχος πλ. δ'

Εν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι
ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοί
τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐ-
τοί παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί
κληρονομήσουσι τήν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καί δι-
ψῶντες τήν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοί
χορτασθήσονται.

Καί ἀπό τοῦ ἐπομένου Στίχου
ψάλλονται τά τῶν Μακαρισμῶν 8
Ἀναστάσιμα Στιχηρά, μετά τῶν λοι-
πῶν Μακαρισμῶν· ἄν ὁμοῦς ὁ Ἅγιος
τῆς ἡμέρας ἢ ἑορταζόμενος, λέγονται
μόνον τά 4 πρῶτα Ἀναστάσιμα Στι-
χηρά καί ἔπειτα ἐκ τῆς 5 ᾠδῆς τοῦ
Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἕτερα 4.

1. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐ-
τοί ἐλεηθήσονται.

2. Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρ-
δίᾳ, ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται.

3. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι
αὐτοί υἱοί Θεοῦ κληθήσονται.

4. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκον δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

5. Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥήμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

6. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

7. Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

8. Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'

Προκείμενον, Ἦχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ

κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιήγημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐάν γάρ μου μισοῦσιν οἱ παιδαγωγοὶ ἐχρητέον ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος α'

Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως.

Τὸ Εὐαγγέλιον

(Ζήτει τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(Κεφ. ι', 16—21)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμέ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμέ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστειλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ Ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἑθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἄσπρατὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική-

σει. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ Πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δέ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ ἠγαλιάσατο τῷ Πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαι σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρινες ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψες αὐτὰ νηπίοις·

ναὶ ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.